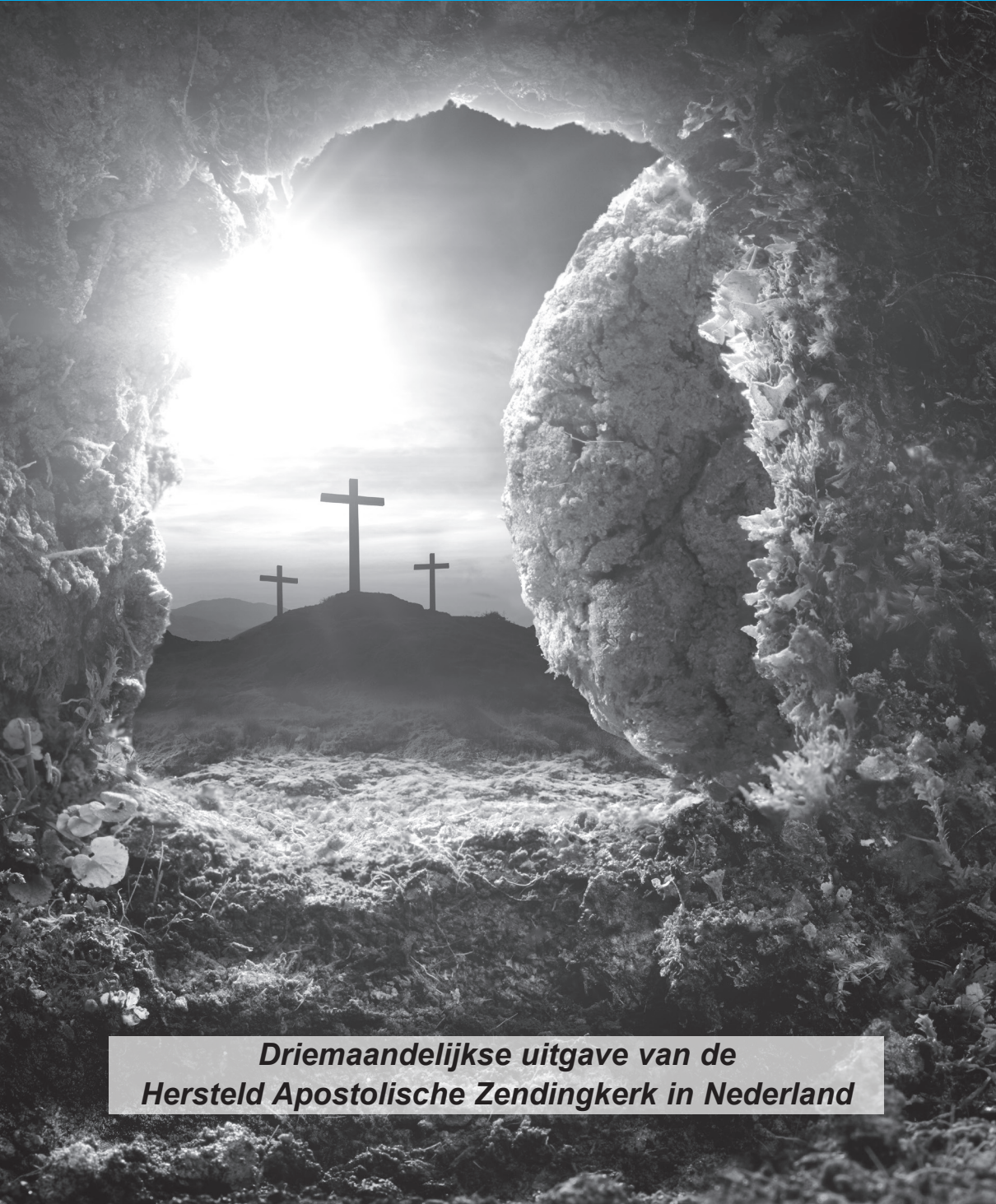

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

45^e jaargang nr. 76, voorjaar 2019

*Driemaandelijks uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Onder het kruis van Jezus

*Daar onder 't kruis van Jezus,
dat mij tot rustplaats strekt.
Een rots die in een troosteloos land
mij met haar schaduw dekt.
Daar vind ik ruste op mijn weg,
mijn huis in een woestijn,
dat in de middaghitte mij
zal tot beschutting zijn.*

*Daar aan het kruis van Jezus,
aanschouw ik met bonzend hart
het lijf van Hem die stierf voor
mij in gadeloze smart.
Met tranen is het dat mijn hart,
twee wonderen belijdt,
de wonderen van Zijn liefde
en van mijn onwaardigheid.*

*O kruis, wees mij tot schaduw,
hoe ook mijn leven gaat.
Ik vraag geen andere Zonneschijn
dan die van Zijn gelaat.
Laat dan de wereld wijken
ver van mijn hart en huis.
Mijn zonde en mijn schande
en mijn glorie is het kruis.*

F.C. Maker (1881)

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
ijlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

R.C. Boekhout

Hoofredactie:

J.L.M. Straetemans

Productie en lay-out:

Vanderperk Groep
Van Leeuwenhoekweg 3
2964 LJ Groot-Ammers
0184 - 688 377

ISSN: 1568 - 3419

Vreugde in het hart

Het begin

Door de Heer zijn op 16 oktober 2011 mensen uit Georgië in contact gebracht met Zijn werk in Juda. Op die dag werd een e-mail ontvangen met onder andere het volgende bericht: 'Hallo, ik schrijf uit de hoofdstad van Georgië, Tbilisi. Ik was zeer verheugd om de website van uw kerk te vinden. Ik en de leden van mijn kerk willen dat uw kerk en onze kerk vrienden worden omdat wij denken dat de leer van onze en uw kerk overeenkomstig (hetzelfde) is. Hoogachtend Bagrat'.

Dat het mailtje direct bij (toenmalig) evangelist J.L.M.Straetemans terecht kwam, verbaasde enigszins. Hoe kwam men er in zo'n ver land toe hem een mail te sturen, terwijl het gebruikelijker was geweest als via het contactadres van onze website de mail zou zijn ontvangen? Broeder Straetemans besprak dit met wijlen apostel H.F. Rijnders. Het leek de apostel het beste als voorzichtig contact zou worden gelegd en hij besloot alles verder voorlopig stil te houden, opdat de ontwikkelingen in heiligheid en zuiverheid zouden geschieden. Het moest blijken waar dit op zou uitlopen. Er moest voorzichtig worden gehandeld, stap voor stap. Het volgende mailtje werd teruggestuurd op 18 oktober:

'Beste broeder Bagrat,
Dank voor uw bericht. Het is goed van u te horen. Voor ons is de Bijbel de grondslag van leven en leer. Wij

prediken Christus en Die gekruisigd. De Bijbel leert ons dat we leven in de laatste dagen voor de komst van de Heer Jezus. Wij leven in de verwachting van de spoedige komst van Jezus Christus als onze Bruidegom. Leeft u ook met deze verwachting? Over onze leer: we hebben wat informatie in het Engels, Frans en Duits. Als u in onze leer geïnteresseerd bent, stuurt u me a.u.b. uw postadres, zodat we u deze informatie kunnen zenden. We kijken ernaar uit van u te horen. Met respect, J.L.M.Straetemans, evangelist'.

Per post werden enkele brochures ('De Hersteld Apostolische Kerk leert') in het Frans, Duits en Engels gestuurd. Er ontstond, per e-mail, een voorzichtig contact en van 27 tot 30 juli 2012 werd de eerste verkenningreis gemaakt naar Georgië. Er werd kennis gemaakt met broeder Bagrat en er is uitgebreid gesproken over de geloofsbelijdenis (de vijf punten in de Bundel). Van 16 februari tot 25 februari 2013 zijn twee broeders uit Georgië in Juda op bezoek geweest om verder kennis te maken en onderwezen te worden in de leer der apostelen. Na het bezoeken van twee Erediensten, waar de broeders voor de eerste keer de Heer door het Woord van profetie (ook tot hen) hoorden spreken, uitten zij hun beleving als volgt: 'Dit is waarlijk een levende kerk'. Tijdens een van de bezoeken werd aan de broeders gevraagd: 'Hoe ervaart en beleeft u

alles waarmee u in aanraking bent gekomen?’ Hun antwoord ben ik niet vergeten: ‘God heeft mij de weg gewezen naar God’. De tweede reis naar Tbilisi vond plaats van 22 tot 27 oktober 2014. Tijdens deze reis heeft verder onderwijs in de leer plaatsgevonden en zijn de mogelijkheden onderzocht wat de gevolgen zouden kunnen zijn van het wel of niet registreren van de kerk in Georgië. In de gesprekken die hierover hebben plaatsgevonden kwam naar voren dat registratie het beste zou zijn als onderdeel van de kerk in Nederland. Er werd daarom een procedure gestart om de kerk in Georgië te registreren als dochter van Juda. Dit registratieproces heeft veel tegenwerking ondervonden en heeft daardoor lang geduurd. Het proces werd als moeilijk ervaren, men was angstig en bezorgd. Er is veel voor gebeden en de uitkomst was een triomf. Door de broeders en zusters in Georgië is dit ervaren als een ‘grote strijd’. Dit blijkt uit het bericht dat op 15 januari 2016 werd ontvangen:

‘15 Januari 2016 zal voor ons een historische dag zijn, want er is een definitieve beslissing genomen over de registratie van onze kerk. Gisteren is het registratieproces gestart op 14 januari en er is een tussentijds besluit genomen over registratie, en vandaag is er 15 januari definitief besluit genomen en onze kerk is geregistreerd als tak van de kerk in Nederland in Georgië. Identificatienummer van onze kerk is: 400160614. Grote strijd die vandaag met succes is afgerond. Met veel respect, Bagrat’.

Een geregistreerde kerk dient in Georgië ook natuurlijk bezit en een bijbehorend adres te hebben. Broeder Bagrat schonk hiervoor een klein stukje land (in bezit van zijn moeder) in een kleine plaats ca. 70 km van de hoofdstad Tbilisi. Dit stukje land is nu dus eigendom van de gemeente in Georgië. Van 9 tot 14 maart 2016 vond de derde reis plaats. Op aanwijzing van de Heer vond herhaling (herkauwen) en onderwijzing in de leer plaats. Het bezoek werd als versterkend, hartverwarmend en bemoedigend ervaren. De gesprekken waren zeer constructief en in een sfeer van rust en vrede is alles besproken. Gedurende al die jaren, vanaf 2011 tot vandaag, heeft de Heer veel geschonken, veel mogelijk gemaakt. Zowel de catechisatie- als de beleringslessen zijn vertaald in het Georgisch, alsmede de brochures ‘100 stellingen door [apostel] F.W.Schwartz’ en ‘Zie, Ik kom spoedig’ en enkele artikelen zoals ‘Bidden in de Naam van Jezus’. Er zijn Bijbels gekocht in zowel het Georgisch als Russisch. Elk lid heeft een Bijbel tot zijn/haar beschikking. Gestaag, stap voor stap, heeft zo door alle jaren heen het onderwijs kunnen plaatsvinden. Voortdurend is aangereikt en opgewekt tot Bijbel-lezen, gebed en het zich persoonlijk binden en verbinden aan de Bruidgom Jezus Christus en zich verre te houden van het vertrouwen op mensen en/of menselijke meningen en leringen.

Voortgang

Vele van onze broeders en zusters die in de hoofdstad van Georgië

leven uitzichtloos'. In de dorpen leven de mensen onder zeer armoedige omstandigheden. Er is daar niets. Geen werk, geen winkels, geen ziekenhuizen, niets. Mensen leven van de opbrengst van de moestuin en als men getrouwd is proberen de mannen en jongeren werk te vinden in de stad Tbilisi. Enkele jaren geleden is er ter bescherming

Tbilisi wonen, leven achter getraliede vensters en stalen deuren; hun huis. Tijdens de tweede reis werd het leven en de omstandigheden als 'donker' beschreven. Uitdrukkingen die werden gebruikt waren: dreiging, jungle, wetteloosheid en veel psychische klachten. Het leven bestaat uit geduld betrachten en wachten op een beter leven. Het is een beproeving, maar werkt uit dat we dichterbij Hem leven en nu op dit punt zijn aangekomen. Enkele malen is vanuit Juda gevraagd: wat kunnen wij doen om u te helpen? 'Bidt voor ons' was het heldere en eenduidige antwoord. De bemoeienis en bewogenheid van de Heer met de mensen die zo moeten leven in dergelijke omstandigheden; het is toch een van de grote daden Gods dat de Heer die Maranathahoop laat doordringen in de harten van mensen in dat land en onder die omstandigheden. Er is diverse malen gesproken over de vreugde en de hoop van het Evangelie van Jezus Christus en Zijn komst. De uitspraak van een van de zusters: 'Als we die hoop niet hadden, was ons

van de religieuze minderheden van overheidswege een Raad opgericht. Er was veel geweld, mensen werden verwond, gebouwen beschadigd of vernield en godsdienstige lectuur verbrand. Alles wat niet voldeed aan het Georgische ideaalbeeld had en heeft hier onder te lijden. Omdat van overheidswege deze Raad is opgericht is er heel langzaam verbetering in de situatie. Broeder Bagrat is via deze Raad in contact gekomen met voorgangers van andere kerkgenootschappen, onder andere met Baptisten, Pinkstergroeperingen, Zevendedagsadventisten. Tijdens gesprekken met de voorgangers van de Baptisten en de Zevendedagsadventisten kwam naar voren dat er, na het vertrek van de Russen, sprake is geweest van vervolging. Bijzonder was het om op te mogen merken dat in deze gesprekken naar voren kwam dat men de tekenen van de tijd, zoals onder andere beschreven in Mattheüs 24, kent en herkent. Ook daar leeft men in de hoop van de wederkomst van Christus. Over het algemeen gesproken zijn de mensen in Georgië gesloten, dit van-

wege de Russische overheersing en de opvoeding. Jongens worden opgevoed tot 'stoere mannen' die geleerd worden hun emoties niet te tonen, tranen mogen niet gezien worden, huilen doe je niet; meisjes tot dienstbaarheid. Als er een vraag gesteld wordt over bijv. 'beleving' wordt een kort antwoord gegeven. Dit betekent dat men er niet over wil praten. Sober, ingetogen en zeer terughoudend in uiterlijkheden; het gaat om innerlijke vreugde. Dit komt sterk naar voren in het antwoord op de vraag hoe de boodschap is ontvangen dat de Heer opdracht heeft gegeven tot het toedienen van de Heilige Verzegeling. Broeder Bagrat zegt dat het met vreugde in de harten is ontvangen. De Heilige Verzegeling wordt door hen beleefd als: het helpt ons om dichter bij en met God te leven, een stap voorwaarts, vreugde in het hart, hier hoor ik. Deze innerlijke beleving en vreugde blijkt ook uit een bericht ontvangen op maandag 4 maart 2019 (ruim vijf weken na het ontvangen van de H. Verzegeling): 'De gehele gemeente is verblijd met het ontvangen van de Heilige Verzegeling'. Dat was namelijk de opdracht voor de vierde reis van 23 tot 28 januari 2019 en stond in het teken van de opdracht van de Heer: 'Neem Mijn heilig vuur mee, want de tijd is korter dan kort'. Tijdens deze reis hebben in de Eredienst alle 14 aanwezige broeders en zusters de Heilige Verzegeling ontvangen (één zieke zuster had al enkele dagen eerder de Heilige Verzegeling ontvangen). Na afloop was er een gezamenlijke, traditionele, Georgische maaltijd. Het was een

vreugdevolle en blijde bijeenkomst die volgens de traditie opgeluisterd werd met het uitspreken van heilwensen.

Afscheid

Na de slotzegen van de Eredienst op zondag is afscheid genomen met de volgende woorden: 'Geliefde broeders en zusters. Met deze Heilige Eredienst is ons bezoek aan Georgië ten einde. Het was een eer en vreugde dat de Heer het mogelijk heeft gemaakt u te mogen dienen en bij u te mogen zijn. Dat de Heer ons allen moge helpen, bewaren, bewaken en beschermen totdat Hij komt'. Het afscheid van elkaar was hartelijk. Daarna ging eenieder zijns weegs. De Heer heeft Zijn werk gewerkt. In deze laatste dagen voor de wederkomst van onze Bruidegom Jezus Christus mogen wij getuigen zijn van de grote werken Gods; Hij verzamelt Zijn bruid. De Heer geve dat Zijn voortgaande werken, ook daar, ons mogen verblijden en versterken. Wie zijn wij dat wij hiervan getuige mogen zijn? Alle leden van de gemeente in Tbilisi hebben het sacrament van de Heilige Verzegeling ontvangen. Er is nu, onder de vleugels van Juda, een gemeente van eerstelingen. Het is een beginnend, ontluikend, werk van de Heer waar nog veel gebed en veel onderwijs voor nodig is. Het was mooi en bijzonder om te ervaren dat daar nog het eenvoudige leven met Christus aanwezig is. In alle rust, vrede, vertrouwen en verlangen.

J.L.M. Straetmans

ACTIE 'RED EEN KIND'

Financieel overzicht betreffende het jaar 2018

ONTVANGSTEN		UITGAVEN	
Saldo per 01-01-2018	€ 1214,40	Red een Kind, Zwolle	€ 1846,00
Vaste maandelijke giften in 2018	- 1087,32	SNS Bank, Utrecht	- 7,20
		Diverse bankkosten	
Individuele giften 2018	- 20,00	Saldo per 31-12-2018	- 468,52
	€ 2321,72		€ 2321,72

De sponsors en belangstellenden treffen hierbij het financieel overzicht aan over het jaar 2018. Met enkele personen heeft de Heer het weer mogelijk gemaakt om de actie 'Red een Kind' ook in 2018 te sponsoren. Sponsors zijn onmisbaar om de kinderen blijvend te ondersteunen. Wij willen dan ook eenieder bedanken voor hun bijdrage het afgelopen jaar. De kinderen spreken zelf ook hun dankbaarheid uit betreffende de financiële ondersteuning. Zij geven aan dat het goed met hen gaat op school. Een van de kinderen schreef: 'Ik weet zeker dat u het fijn vindt dat het goed met mij gaat en dat u ook blij bent dat u mij sponsort'. Zij kunnen zich door de bijdrage, welke zij ontvangen, veel beter ontwikkelen in de maatschappij. Het was helaas niet mogelijk een nieuw project te starten ter vervanging van een kind dat de school heeft afgemaakt. Wij stellen het zeer op prijs indien ook u een kleine bijdrage aan deze actie wilt geven. De omstandigheden in diverse landen zijn niet te vergelijken met de omstandigheden in ons land. Door het sponsoren van een kind helpt u niet alleen het kind, maar ook de mensen in de directe omgeving. Er zijn nog heel veel kinderen die hulp nodig hebben. Wanneer u aan deze actie wilt deelnemen, hetzij maandelijks of incidenteel een gift wilt doen, dan kunt u dit doen op bankrekening NL17SNSB096.35.50.225 t.n.v. Hersteld Apostolische Zendingkerk te Utrecht. Laat uw hart spreken. Het is nodig dat wij in deze rijke westerse wereld een handje helpen. Dit kan met elk gewenst bedrag. Wij zien uw bijdrage met dankbaarheid tegemoet.

Namens de actie 'Red een Kind' bij voorbaat dank voor uw medewerking.

A. Hobé

Hij blies op hen

Het was op de avond van de opstanding dat de discipelen bijeen waren, uitgezonderd Thomas. Vanwege angst voor de Joden waren de deuren gesloten. Desondanks stond plotseling de Heer Jezus in het midden van de Zijnen en begroette hen met de woorden: 'Vrede zij u!' (Jh.20:19). Lucas beschrijft uitvoerig (Lc.24:36-47) hoe de verrezen Heer Zijn jongeren overtuigde dat Hij het werkelijk was. Ze mochten Hem aanraken en zich overtuigen van de tekenen van de wonden in handen en voeten. Om te bewijzen dat Hij geen geestverschijning was, at Hij voor hun ogen een stuk van een gebakken vis. Daarna onderwees Hij hen, zoals Hij aan de jongeren uit Emmaüs had gedaan, volgens de Schrift, dat de Christus moest lijden en ten derde dage opstaan uit de doden. Opdat zij het goed zouden begrijpen was het nodig dat Hij hun verstand opende. Tevens onderwees de Heer hen in de hoofdzaak van hun prediking. Zij zouden in de Naam van Christus de bekering moeten prediken en vergeving van de zonden onder alle volken, te beginnen in Jeruzalem. Het Evangelie van Johannes gaat aan deze bijzonderheden voorbij, maar het deelt enkele andere mede. We lezen bij Johannes dat de Heer deze woorden sprak: 'Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u' (Jh.20:21b). En na dit gezegd te hebben blies Hij op hen en zeide: 'Ontvangt de Heilige

Geest. Zo gij iemands zonden vergeeft, die worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, die zijn zij gehouden' (Jh.20:22b-23 SV). Dat wil zeggen dat degenen die niet vergeven worden de zonden behouden. 'Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u'. Wat betekent deze uitdrukking? Geldt deze zin hun hoedanigheid als personen of heeft deze betrekking op hun prediking? Alleen hoogmoed en zelfverblindings kan deze woorden op personen toepassen, want hoe kunnen zondige mensen kinderen zich ooit met de Heer Jezus gelijkstellen? Nee. De Heer Jezus geeft hier aan de knechten Zijn volmacht, zoals Hij van de Vader volmacht gekregen had, om zonden te vergeven. Zo geeft Hij die nu aan hen. Dat de apostelen niet met de Heer Jezus gelijk stonden, blijkt reeds hieruit, dat de Heer Jezus in eigen Naam de zonden vergaf, terwijl Hij Zijn jongeren leerde dat zij in Zijn Naam de zondenvergeving zouden prediken. De profeet Jesaja had van de zending van de Heer geprofeteerd (Js.61:1-2). Toen de Heer en Heiland optrad in de synagoge van Nazareth, opende Hij de boekrol van deze Godsgezant en sprak: 'Heden is dit Schriftwoord voor uw oren vervuld' (Lc.4:21b). Welk Schriftwoord? 'De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het Evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevange-

nen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren' (Lc.4:18-19). Met deze woorden hebben wij het programma van de prediking van de Heer, het Evangelie van het Koninkrijk. En dat Evangelie zouden nu de jongeren verder prediken. Het middelpunt is de zonden en schuldvergeving. Gelijk de Heiland troost in de verslagen harten bracht door Zijn Woord: 'U zijn de zonden vergeven' zouden nu Zijn dienstknechten deze troost mogen aanbrengen. Niet zoals vele gelovigen dit opvatten dat de apostelen alleen maar de vergiffenis door de zoendood van Christus zouden prediken, maar dat zij deze prediking zouden bekrachtigen door het woord: 'U zijn de zonden vergeven'. Want deze opdracht hadden zij van de Heer ontvangen in zeer duidelijke woorden. Dat bewijst ook het woord van Paulus (2Kor.5:19b SV): '... en heeft het woord der verzoening in ons gelegd'. In het daaraan voorafgaande vers zegt hij dat Jezus Christus 'ons de bediening der verzoening gegeven heeft...'. Dus niet alleen de prediking der verzoening, maar ook de bediening der verzoening. In 2 Korinthe 5:20 (SV) lezen we: 'Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen'. Met andere woorden: Zo treden wij in de Naam van Christus als Zijn gezanten op, Gods stem weerklinkt in onze oproep tot boetedoening. De prediking der bekering wordt aantrekkelijk gemaakt doordat er

verlossing is te verkrijgen door het offer op Golgotha. De vergiffenis die de Here God wil schenken aan allen die in dat offer geloven, wordt verzekerd door het woord van hen, die van Christus de opdracht kregen, te spreken: 'U zijn de zonden vergeven'. Doch alleen, we wezen er reeds op, in de Naam van Christus. Het was dus wel een belangrijke opdracht die de Heer verleende, of beter gezegd, bekrachtigde, op de opstandingsavond. Reeds daarvoor had de Heiland hun een dergelijke opdracht gegeven. Eerst alleen aan Petrus, toen hij beleed wie de Rabbi uit Nazareth was: 'De Zoon van de levende God'. Daarop had de Heer gezegd (Mt.16:19): 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen'. Later gaf de Heer (Mt.18:18) aan al de apostelen deze macht.

Verzorging van het huis

Goed beschouwd is deze opdracht nog veelomvattender dan zonden en schuld te vergeven of te behouden. De Heer zei tot Petrus, dat Hij op deze rots Zijn gemeente, Zijn kerk wilde bouwen. De kerk is op aarde het eerste Koninkrijk der hemelen, waarvan Petrus de sleutelen kreeg. Uit Jesaja 22:22 en Openbaring 3:7 blijkt, dat het dragen van de sleutelen het werk was van de huisverzorgers. Petrus werd dus aangesteld als huisverzorger van het Koninkrijk Gods. Hij mocht binden en ontbinden. Wat betekent deze uitdrukking? We weten wellicht, dat de Heer Jezus

bij Zijn onderricht zich bediende van de volkstaal die destijds in Palestina gesproken werd, het Aramees. Kenners van de taal zeggen ons, dat 'binden en ontbinden' een spreekwijze was, waarmede men uitdrukte: geoorloofd of verboden verklaren. Ook door de Joodse schriftgeleerden die het volk leren moesten, wat volgens de Wet van Mozes geoorloofd of verboden was, werd deze uitspraak gebruikt. De opdracht aan Petrus bevatte dus een volmacht, die de apostelen het recht gaf voor de kerk van Christus voorschriften te geven in Diens Geest. Deze voorschriften, geboden of verboden, zouden dus in de hemel van kracht zijn. We stelden al dat ook de andere apostelen dezelfde macht kregen. Ook Paulus, die later geroepen werd dan de eerste apostelen, bezat deze macht (1Kor.4:1), en ook de andere geroepen dienstknechten verkregen haar. We lezen in Titus 1:7 dat een opziener o.a. onberispelijk moet zijn als een huisverzorger Gods. Duidelijk blijkt uit de Heilige Schrift, dat de apostelen het bestuur over de kerk hadden waarbij duidelijk is, dat in plaatselijke gemeenten wel eens zaken geregeld moesten worden, waarvoor nog geen voorschriften bestonden en waarin toch voorzien moest worden. Maar dan spreekt het vanzelf, dat deze

maatregelen in overeenstemming moeten zijn met de geboden of verboden door de apostelen uitgevaardigd, die weer berustten op de leer van Christus. Op deze wijze ontstond er een wonderschone eenheid in het huis van God. Zo zien we, dat de 'sleutelmacht' meer omvatte. Dat de Heer Jezus op de in het begin van dit artikel bedoelde avond van de opstandingsdag uitdrukkelijk sprak over het vergeven van zonden, is eenvoudig te begrijpen. In de eerste plaats lag Zijn dood aan het kruishout als het middel tot zondenvergeving nog zeer vers in het geheugen, terwijl Zijn wonderlijke verschijning de apostelen er bij bepaalde, dat Hij meer dan mens was en dus recht had juist die opdracht te verlenen, die de Fariizeërs en de schriftgeleerden Hem destijds betwist hadden: namelijk op aarde zonden te vergeven. En in de tweede plaats (we hebben er reeds op gewezen) zou immers juist de zonden en schuldvergeving het middelpunt van de prediking zijn, want wat zou alles ons baten, wanneer we door Christus niet met de Here God verzoend zouden worden? Was dus de 'sleutelmacht' meer omvattend? Ja, zij sloot de schuldvergeving eigenlijk al in zich. De Heer doet duidelijk uitkomen wat de ware troost zou bieden aan de zondaren,

voor wie Hij Zijn bloed gestort had. Daarom sprak de verrezen Heiland in de kring van de Zijnen uitsluitend over deze zeer belangrijke opdracht. Daarom trad Hij hen tegemoet met een herhaalde vredegroet: 'Vrede zij u!'. Na de tweede begroeting voegde de Heer eraan toe: 'Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u'. En toen Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en sprak: 'Ontvangt de Heilige Geest. Zo gij iemands zonden vergeeft, die worden zij vergeven, zo gij iemands zonden houdt, die zijn zij gehouden'. Maar, zou men kunnen opmerken, hoe moeten we dit in overeenstemming brengen met de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag? Ontvingen de apostelen de Heilige Geest dan eerder of voor de tweede keer? Maar er zijn nog andere bezwaren. Lucas schrijft, in Handelingen 1:4-5, dat de Heer onmiddellijk voor de Hemelvaart, dus veertig dagen na de opstandingsavond tot de apostelen sprak, dat ze te Jeruzalem moesten blijven en daar wachten op de vervulling van de beloften van de Vader dat ze gedoopt zouden worden met de Heilige Geest. Maar zegt ook het Evangelie van Johannes niet (Jh.7:39b) '...want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was'. Hoe kan dan nu diezelfde Johannes ons mededelen, dat de Heer op de avond van de opstanding Zijn apostelen de Heilige Geest gaf? We moeten niet vergeten, dat de Heilige Geest als de derde Persoon in het Goddelijk Wezen van alle eeuwigheid bestaan heeft. De profeten van het Oude Verbond hebben door Hem gespro-

ken. En hoe Hij werkte in enkelingen in de tijd, toen de Heiland geboren werd, lezen we treffend in het begin van het Lucas Evangelie. Reeds de moeder van Johannes de Doper werd vervuld met de Heilige Geest, toen Maria haar woning betrad. 'En toen Elizabet de groet van Maria hoorde, geschiedde het, dat het kind opsprong in haar schoot, en Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest'. En nadat de mond van de oude Zacharias weer geopend was, sprak hij door de Heilige Geest en profeteerde over zijn zoon. Maar noch in de profeten van het oude verbond, noch in Elizabet of Zacharias had de Heilige Geest de harten tot zijn woning gemaakt. Dat wachtte op de uitstorting van de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest.

Zegen en kracht

Wat geschiedde er nu in de zaal waar de jongeren waren? We lezen dat de Heer op hen blies. Dit blazen is een gewoonte in het Oosten en bestaat nog steeds. Het is een uiterlijk teken dat de leraar een volgeling zijn zegen geeft. In sommige talen betekent hetzelfde woord zowel geest als adem. Wie dus op iemand blaast, deelt hem van zijn geest, dus van zijn levenskracht mede. Alzo zegende de Heer Jezus de Zijnen en door het blazen gaf Hij hun gemeenschap aan Zijn werk van de verzoening. Daarom volgde er onmiddellijk: 'zo gij iemands zonden vergeeft, die worden zij vergeven'. Het was dus de overdracht van Zijn macht. De Heer Jezus was Zelf tot Zijn werk toegerust met de Heilige Geest Die zichtbaar op Hem was neergedaald

in de gedaante van een duif. Johannes (3:34) verzekert ons, dat de Heer Jezus van de Vader de Heilige Geest niet met mate ontvangen had, maar in volheid. Door het blazen op Zijn apostelen deelde de Heer dus van de Heilige Geest mede. Zodat zij tot hun ambt zouden worden toegelust en bekwaam gemaakt, om het onderwijs te begrijpen dat de Christus hun gedurende de 40 dagen na Zijn opstanding gegeven heeft (Hnd.1:1-3). Deze geestesmededeling aan de apostelen was dus nog niet de volledige vervulling van de belofte van de Vader, maar toch wel een bijzonder mooi begin daarvan; een onderpand voor de volledige vervulling die op de vijftigste dag zou geschieden. Dat de Heilige Geest nog niet in volheid gegeven was, blijkt reeds uit de wijze waarop Matthias tot de elven gekozen werd. Niet door roeping door de Heilige Geest, maar door aanwijzing door het lot. Dat Petrus deze maatregel voorstelde en tot de uitvoering daarvan overging, is een bewijs dat hij en zijn mededienaren het recht hadden, hun 'sleutelmacht' reeds toe te passen voordat de volle kracht uit de hoogte op hen was nedergedaald. De handelwijze van de Heer in het blazen was een liefdesdaad tot troost van de apostelen die door hun lafhartig gedrag bij de gevangenneming en de kruisiging en door hun ongeloof voor de boodschap van de opstanding eigenlijk een strenge bestraffing verdiend hadden. Maar de liefde van de Heer tot de zondaren bleek ook hier weer op schitterende wijze. De tien dienstknechten die op die avond aanwezig waren toen de Heer in hun

midden verscheen, kregen een buitengewone zegen die Thomas moest missen. Toen later de Heilige Geest werd uitgestort en ook Thomas Die ontving, stond hij in de kracht van de bediening niet achter. Net zoals de later geroepen apostelen, bijv. Barnabas en Paulus, minder bevoegd zouden geweest zijn. Zo zijn ook de apostelen die na 1830 geroepen zijn, met dezelfde macht bekleed als Petrus en zijn mededienaren, ook al heeft dan de Heer niet persoonlijk op hen geblazen. Wat thans de Heer niet persoonlijk doet, verricht Zijn Plaatsbekleder op aarde: de Heilige Geest, Die ons alle in waarheid leidt. In plaats dat dus Johannes 20:22 een tegenstrijdigheid vermeldt, zien wij er een liefdesdaad in van de opgestane Heer, Die in plaats van Zijn zwak gelovige dienstknechten van Zich te wijzen, ze juist in Zijn nauwe gemeenschap opnam. Het Hogepriesterlijk gebed begon zich reeds te vervullen: 'Ik in hen en Gij in Mij, opdat zij volmaakt zijn in één en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt' (Jh.17:23). Hoe heerlijk voor de kerk van Christus, dat de Heer door Zijn Geest in haar wil wonen en werken en haar wil leiden door dienaren met de 'sleutelmacht' bekleed.

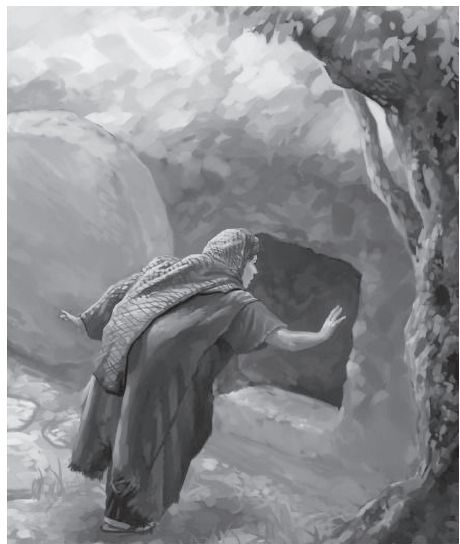
Naschrift redactie:

Bovenstaande tekst is overgenomen uit een 'Vrede zij U' in het jaar 1939. Geschreven door wijlen apostel A.J. Korff. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk geheel bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast aan de schrijfstijl van deze tijd.

Paasmorgen!

Hij is hier niet!....Hij is opgestaan! In deze twee jubeltonen ligt een veelvoudige zegen opgesloten die uit het machtige feit van het Paasfeest voortvloeit. Wij kunnen niet alles over die grote zegen in zijn volle rijkdom weergeven. Maar al bepalen wij ons tot de weldaden waarnaar het Paasfeest wijst, dan zien wij in de vrouwen die vroeg naar het graf gingen toch reeds iets van de troost, de kracht en het licht van de opstanding. Want de opstanding, de verrijzenis, van de Heer Jezus Christus is allereerst een bron van troost. Zij was dit reeds voor de discipelinnen bij het open graf. Immers, zij waren met een verslagen geest uitgegaan, neergebogen in droefheid en rouw. Maar zij ontvingen door de boodschap van de engel sieraad voor as, vreugdeolie voor verdriet, het kleeft van lof voor een benauwde geest, ofschoon zij de diepe betekenis van de verrijzenis nog niet geheel konden doorgronden. In veel hogere zin wordt de troost der opstanding gemaakt door hen, die bij het licht van de Heilige Schrift en door de Heilige Geest, hebben mogen zien dat Jezus' triomf de bekroning en bezegeling van Zijn Middelaarswerk is. De diepste droefheid ontspringt uit het door God gewekte besef, dat wij met schuld beladen voor Hem staan. Niet als rechtvaardigen maar als onrechtvaardigen, die

echter worstelen met de grootste van alle levensvragen: 'hoe kan ik rechtvaardig voor God worden?'. Welnu, de engel biedt ons en al die worstelaars de volle beker van de vertroosting aan. Wanneer hij tot de vrouwen zegt: 'Weest gij niet bevreesd; want ik weet, dat gij Jezus zoekt, de Gekruisigde. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft' (Mt.28:5b-6a), dan legt hij hiermee een innig verband tussen Jezus' kruis en Zijn opstanding. Aan het kruis heeft Christus de schuld van de Zijnen geboet. Hij is met die zware schuld beladen in het graf gedaald. Maar zonder die schuld is Hij er op de derde dag uit opgestaan. Hij heeft onze zonden en schuld verzoend. Zij is daarom voor de Zijnen, o wonder van genade, een dode

schuld, een begraven schuld. Wie in het geloof zijn toevlucht neemt tot de gekruisigde Heer Jezus, zoekt schuldvergeving, en dit is reeds veel, maar hij vindt zelfs schuldvernietiging in Jezus, Die is opgestaan. Dit is toch oneindig veel meer! Onze zonde is weggevaagd als een nevel; zij bestaat in Gods oog niet meer. Zij kan zelfs in het laatste oordeel niet meer getuigen tegen diegenen die van Christus zijn, want deze mogen met de apostel vrijmoedig belijden: 'Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus' (Rm.5:1).

Levendmakend geloof

Maar meer zegen geeft ons Zijn opstanding, want Christus' verrijzenis is ook een bron van kracht. Reeds bij de vrouwen is de levendmakende kracht op te merken die van de Paasboodschap uitgaat. Het leven van hun ziel was diep weggezonden, toen zij in de vroege ochtend naar de hof wandelden. Het leek wel, alsof zij schipbreuk van hun geloof hadden geleden en dat dit alleen in de liefde nog nabloeide, zoals er soms groene twijgen uit een reeds gekapte stam opkomen. Nauwelijks hebben zij echter het nieuws van de opstanding vernomen, of hun geloofsleven blijkt toch niet geheel gestorven te zijn. Het veert krachtig op. Zij voelen zich als door een nieuwe kracht beziel en zullen straks als andere mensen de hof verlaten. Niet meer met de dood, maar met het leven in hun ziel en

hart. Zij zijn, om met Petrus' brief te spreken, wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden; en waar een levende hoop in het hart is, is er tevens een veerkrachtig lopen op Gods heilige weg. Daar wordt het woord van Johannes bevestigd: 'En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij [dit is Christus] rein is' (1Joh.3:3). Dus geliefden, in het open graf van de Levensvorst ontspringt een bron van vernieuwende, heiligende kracht, waaraan ook wij en alle gelovigen telkens weer behoefte hebben. Dit omdat wij menigmaal na onze eerste levendmaking weer in een zondegraf raken, waaruit de Verrezene ons door Zijn kracht alleen tevoorschijn kan roepen. Wij zingen niet voor niets in ons leven, op de geloofsloopbaan die wij gaan: 'Op Uw woord, o Leven van ons leven! werpen wij het doodskleed af; door de kracht Uws Geestes uitgedreven, treden w'uit ons zondegraf. Leer ons daaglijks; leer ons duizendwerven, in Uw kruisdood meegekruisigd sterven, en herboren, opgestaan, achter u ten hemel gaan!'. Dit is een gaan uit het graf naar de hoogte. Dat pad is steil. En wij vrezen de neertrekkende kracht van de zonde, zwak en wankel is ons eigen hart. Maar wat zouden wij duchten, indien wij Christus kennen en de kracht Zijner opstanding. Die levende, eeuwige kracht kan niet bezwijken. Zij is machtig ons voor struikelen te bewaren. Zij schraagt ons in onze zwakheid en draagt ons wanneer wij dreigen

te vallen, want wij zijn niet van de opgestane Heiland te scheiden. Want met de Heer is ons geen weg te moeilijk, geen offer te groot, geen last te zwaar, geen afgrond te diep, geen verzoeking onoverwinnelijk. Wie zelfs duizendmaal zou bezwijken, wordt door de eeuwig Levende gesteund, geleid, behoed. Immers, Hij is de Wachter Israëls, Die niet sluimert noch slaapt. Hij zal onze ingang en uitgang bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid.

Einde en begin

Hij zal ook onze uitgang in het sterven bewaren. Want dat is de derde vrucht van de opstanding van Christus. Het sterven is en blijft ook voor Gods kinderen een huiveringwekkende stap over de grenslijn tussen leven en dood. Want het begraven worden is een feit waarmee wij ons moeilijk kunnen verzoenen. Wie God van harte vreest, acht de geest en de ziel zeker het meest, maar hij is er verre vanaf het lichaam gering te schatten, alsof het slechts een natuurlijke tent voor de aardse pelgrimstocht was, en geen blijvende zelfs eeuwige betekenis had. Het lichaam is door de Schepper Zelf geformeerd en toebereid tot een woonstede van de onsterfelijke ziel, waarin geest en lichaam herkenbaar zijn. Er is daarom iets vreselijks in de gedachte dat dit prachtstuk van Gods scheppende macht in de dood niet slechts van de geest gescheiden wordt, maar bovendien onder de aarde of in graftomben tot ontbinden zal over-

gaan en eeuwig verloren zal zijn. Het graf komt onze menselijke eer te na. Wij kunnen het niet dragen dat ons lichaam tot vormloos stof ontbonden wordt als gevolg van de zonde. En menigeen ontvlucht in onze dagen dan ook de smaad van het graf door het lichaam aan verterende vlammen prijs te geven. Maar, er is een uitnemender weg. Want in de hof van Jozef de Arimatheër was ook een graf. Maar de engel noemt het graf evenwel met een andere naam, die ook het huiveringwekkende karakter aan onze graven ontnemt: 'de plaats, waar Hij gelegen heeft' (Mt.28:6b). Dit doet reeds licht in de donkere kuil schijnen, dat Jezus Christus er met Zijn genade doorheen gegaan is, want waar de Verrezone geweest is, laat Hij altijd een lichtspoor na. Zijn doorgang door het graf heeft het geheiligd tot een stille rustplaats voor onze doden. Maar bij het klinken van de bazuin bij de wederkomst van de Heer zullen eerst die in Christus gestorven zijn opstaan uit de doden (1Th.4:15-16), om in onverwelkelijke jeugd naar lichaam, ziel en geest voor eeuwig met de Heer herenigd te worden. Daarna zullen de levenden die achterbleven samen met hen op de wolken weggevoerd worden, de Here tegemoet. Zo zullen dezen altijd met de Here wezen. Wie dit mag geloven, treurt niet bij het graf zoals de anderen, die geen hoop hebben, maar spreekt: 'Treurt hier niet, want Christus is opgestaan!'. In het zuivere lijnwaad [linnen] schittert de heiligheid van God op

de plaats, waar de zonde haar triomf over de mensheid voltooid. Het blinkend fijn lijnwaad zullen ook de Zijnen ontvangen. 'Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed wordt met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen' (Opb.19:7-8 SV). De glorie van de hemel zien wij nu op de plaats

waar het natuurlijke oog niets dan smaad en vernedering ziet. Het fijne linnen in het donkere graf. Dat is de vertroostende werkelijkheid. Want het sterfelijke zal de onsterfelijke, het verderfelijke de onverderfelijke aandoen. Wij zullen ook lichamelijk delen in de glorie van Christus, omdat wij van Christus zijn. Daarom is het feest; altijd Paasfeest in ons hart, want wij zijn reeds herboren opgestaan!

H. Kuipers

De Kandelaar

Als gevolg van de verhoging van de BTW zijn de prijzen van de boeken die door Uitgeverij de Kandelaar worden uitgegeven per 1 januari 2019 iets aangepast. Hieronder een overzicht van de beschikbare boeken en de huidige prijsstelling:

Titel	Naam auteur(s)	ISBN	Verkoopprijs incl. BTW
Het Boek voor onze Tijd	F.W. Schwartz	9080725927	€ 30,75
De steen schreeuwt uit de muur	A.W. Berkhof	9080725919	€ 12,35
De herbouw van de Tempel	H.M. van Bommel	9080725935	€ 10,30
Elihu, de Buziet	A.W. Berkhof	9080725943	€ 15,45
De wederkomst	M. Keijsper & H. Misset	9789080725904	€ 15,45
Het Hooglied van Salomo	F.W. Schwartz	9789080725966	€ 12,85

Van het Boek voor onze Tijd is ook een CD-ROM beschikbaar. Deze heeft een prijs van € 15,30 inclusief BTW. Boeken kunnen op eenvoudige wijze via de christelijke boekwinkels besteld worden of via de website www.uitgeverijdekandelaar.nl. Alle boeken zijn uit voorraad leverbaar. Meer informatie via info@uitgeverijdekandelaar.nl

De drinkbeker van het lijden

De Heer stelt Zijn discipelen in Zijn Evangelie een zeer indringende vraag en daarmee ook aan ons: 'Kunt u de drinkbeker van het lijden mede-drinken?' (Vrij naar Mattheüs 20:22).

De discipelen en het lijden

De Here Jezus spreekt op een bepaald moment (Mt.20:17–19) voor de derde keer over Zijn lijden en sterven. De Heer was met Zijn discipelen op weg en sprak nu heel duidelijk over hoe Zijn lijden en sterven zou plaatsvinden. In dit Evangelie lezen wij niet hoe de discipelen reageerden op deze duidelijke verwijzing naar het offer dat de Here Jezus zou brengen. Inderdaad wordt niet met woorden aangegeven door de Evangelieschrijver hoe de discipelen reageerden, maar het blijkt wel uit de daaropvolgende geschiedenis. Uit de geschiedenis volgend op de derde aankondiging van het lijden van Christus blijkt, dat enkele discipelen met zichzelf en eigen eer bezig waren. Zij zagen niet op het lijden en sterven van de Heer. Hij moest hen wijzen op hun dienende taak en opdracht in plaats van op de hoogmoedige karaktertrek die zij ten toon spreidden. Op een bepaald moment na de derde aankondiging van het lijden van de Heer komt de moeder van de twee zonen van Zebedeüs, Jacobus en Johannes, naar de Here Jezus met

een verzoek. 'Mogen mijn zonen aan uw linker- en rechterhand zitten in Uw Koninkrijk?'. Zij stelde de vraag, maar eigenlijk was het de vraag van deze twee beide discipelen. Zij gebruikten eigenlijk hun moeder om deze vraag te stellen namens hen. De vraag was dus of deze twee volgelingen de voornaamste plaatsen mochten innemen, naast de Heer Jezus. De Heer beantwoordt deze vraag met een opmerking en een vraag. De opmerking van de Here Jezus was: 'Gij weet niet wat gij vraagt' (Mt.20:22a). De twee zonen en ook de andere discipelen waren zo met zichzelf bezig, dat zij niet begrepen wat zij vroegen aan de Heer. Zij begrepen de derde aankondiging van het lijden van Christus niet en zo bleef de betekenis vooralsnog duister (Lc.18:34).

Het luisteren

Als wij teveel met onszelf bezig zijn kunnen wij ook adviezen of misschien wel problemen die anderen met ons willen delen niet horen, terwijl hetgeen gezegd wordt heel duidelijk kan zijn. Maar wat nog erger is, is dat wij in die gesteldheid de aanwijzingen of openbaringen van de Heer door de Heilige Geest ook niet opmerken. Wij dienen daar toch altijd voor te waken. De discipelen van de Heer, overkwam dit wel, ons tot waarschuwend voorbeeld. De

Here Jezus liet op de opmerking 'Gij weet niet wat gij vraagt' een vraag volgen: 'Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met de doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt word?' (Mt.20:22b SV). De drinkbeker waar de Here Jezus op doelde is de drinkbeker van de grimmigheid en de toorn van de Heer. Het is de drinkbeker van het lijden. Wat deze drinkbeker inhoudt vinden wij op verschillende plaatsen in het Oude Testament uitgelegd. In Jeremia 25:15 lezen wij bijvoorbeeld: 'Neem deze beker met de wijn der gramschap uit mijn hand en geef die te drinken aan alle volken, tot welke Ik u zend'. De drinkbeker van de grimmigheid van de HEERE God, ziet op oordelen die over mensen en/of volkeren komen vanwege hun zonden en ongerechtigheden. Zo heeft de Heer ook oordelen over het volk Israël uitgegoten. En ook deze werden beschreven als de drinkbeker der grimmigheid en zwijmelen [d.i. bedwelming] door God gezonden of toegelaten. Maar daar was steeds weer de genade van de Heer en die kondigde de Heer dan als volgt aan: 'Zie, Ik neem uit uw hand de beker der bedwelming; de kelk mijner grimmigheid zult gij niet langer drinken' (Js.51:22b). Deze verkondiging van de HEERE God aan het volk van Israël, en zo later bleek aan alle mensen op aarde, is een geweldige liefdevolle en genadevolle verkondiging. Want de beker van grimmigheid en toorn van de Heer is inderdaad van de mens weggenomen en aan de Zoon Jezus Christus gegeven. En

Hij, Die zonder zonden was, heeft de drinkbeker in zijn geheel leeggedronken en de grimmigheid en toorn van de HEERE God ondergaan vanwege onze zonden. Konden de discipelen deze grimmigheid mede ondergaan? Konden zij het lijden en het sterven dat de Heer zou ondergaan ook ondergaan? Wat was hun antwoord? 'Wij kunnen het' (Mt.20:23a). Het zegt iets over de onwijsheid en hoogmoed van de mens. Wij denken zoveel te kunnen in eigen kracht, maar niets is minder waar. Wij kunnen niet in eigen kracht de verzoening van zonden bewerken. Wij zijn totaal afhankelijk van de Heer.

Neem uw kruis op

Toch zegt de Here Jezus als opmerking op hun antwoord dat deze discipelen de drinkbeker van de Heer mede zouden drinken en gedoopt zouden worden met de doop waarmede de Heer gedoopt zou worden. Wat bedoelde de Heer met deze opmerking? Wij hebben toch net geconcludeerd dat wij niets kunnen bijdragen aan de verzoening die de Here Jezus Christus aan het kruis heeft volbracht. Het gaat hier om de navolging van Christus. De Here Jezus heeft namelijk tot ons allen gesproken: 'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij' (Mt. 16:24). Dat dienden de twee discipelen, Jacobus en Johannes, te doen en niet in te zitten over hun plaats in het Koninkrijk der hemelen. Zij hebben na de Hemelvaart van de Here

Jezus hun kruis opgenomen en zijn Jezus gevolgd. Zij hebben hun drinkbeker leeggedronken en ze zijn gedoopt met de doop die Christus ook heeft ondergaan. Apostel Jacobus werd gedood door koning Herodes zo vinden we terug in Handelingen 12:1-2; Jacobus stierf dus als martelaar. Apostel Johannes onderging vele vervolging en stierf uiteindelijk in ballingschap op het eiland Patmos. Nu weer de vraag van de Heer aan ons allen: 'Kunt u de drinkbeker van het lijden mede-drinken?'. De Heer geeft ons daartoe de kracht! Amen.

J.R. Misset

Vooraankondiging

In 2019 wordt, voor de achttiende keer, de ontmoetingsdag georganiseerd. Deze heeft D.V. plaats op zaterdag 15 juni in Kerkelijk Centrum de Rank, Lupinestraat 11, 3434 HA te Nieuwegein. Ontvangst vanaf 09.30 uur, terwijl de bijeenkomst aanvangt om 10.00 uur (er is voldoende gratis parkeergelegenheid). Wij zien er naar uit u wederom persoonlijk te mogen begroeten en met elkaar te spreken over het thema:

‘Die is, Die was en Die komen zal’

Voor inlichtingen en opgave: tel. 023 – 5 28 55 61.

Nadere informatie treft u ook aan op de websites

www.ontmoetingsdag.org en **www.hazknederland.org**

Via een apart tabblad kunt u zich ook digitaal aanmelden.

De ontmoetingsdag beperkt zich helaas tot slechts één dag per jaar. Om tot verdere verdieping in de zaken van Zijn Koninkrijk te komen vragen wij uw aandacht voor de Open Bijbel studiebijeenkomsten waarvoor u van harte uitnodigen. U kunt zich hiervoor opgeven (en aangeven waar en in welke onderwerpen u zich zou willen verdiepen) via de website **www.ontmoetingsdag.org**

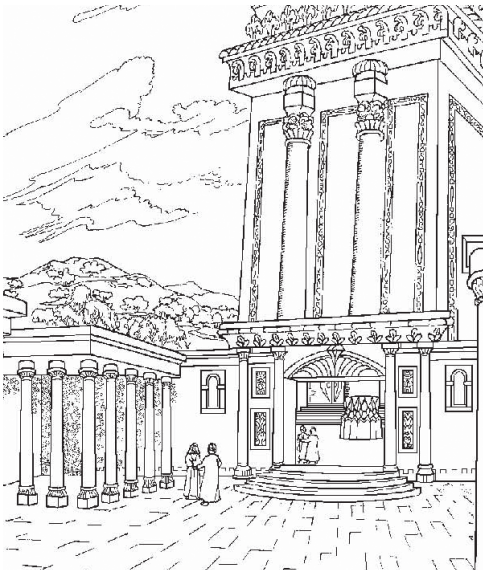
Wist gij niet dat

In Lucas 2 lezen we het verhaal van de twaalfjarige Jezus in de tempel. Jozef en Maria waren opgetrokken om het Pascha te vieren, hetgeen jaarlijks plaatsvond. In de verzen 42 en 43 lezen we: 'En toen Hij twaalf jaar was geworden en zij, zoals dit bij het feest gebruikelijk was, optrokken, en de feestdagen voleindigd hadden, bleef het kind Jezus bij hun terugreis te Jeruzalem achter, en zijn ouders bemerkten het niet'. We zullen zien dat dit achterblijven een bewuste keus was van de Heer. Voor een twaalfjarige lijkt dit een opvallende keuze, maar eerder in dit hoofdstuk lezen we: 'Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem' (Lc.2:40). Natuurlijk zijn Jozef en Maria bezorgd en zij gaan naar Hem op zoek en vinden Hem in de tempel, het huis Gods, waar zij tamelijk verbaasd over waren. Kennelijk had men niet verwacht dat de nog zeer jonge Heer Jezus Zich in het Godshuis zou bevinden. Dat er sprake moet zijn van grote bezorgdheid blijkt uit het feit dat zij Hem pas op de derde dag vonden. In deze tijd is de wereld in rep en roer als een kindje 3 dagen zoek is. Ook Jozef en Maria maken duidelijk dat zij zeer bezorgd waren en veel angst hadden vanwege het feit dat zij Hem niet konden vinden. In eerste instantie onder

de bekenden die Jeruzalem verlieten na het Pascha en later toen zij terugkeerden naar Jeruzalem. En dan is daar het antwoord (vers 49) wat leidt tot stil zijn: 'En Hij zeide tot hen: Waarom hebt gij naar Mij gezocht? Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'. Enerzijds klinkt hier de boodschap door dat men zich geen zorgen had hoeven te maken en anderzijds de indringende boodschap dat de Heer op zeer jonge leeftijd doordrongen was van het feit dat Hij bezig moest zijn met de zaken van Zijn Vader. Het 'Wist gij niet dat...' klinkt ook door als 'U had kunnen weten dat Ik hier zou zijn om... '.

Het goede nieuws

Opmerkelijk is de wijze waarop Hij dit doet. In de tempel bevonden zich de leraars die geestelijk onderwijs verzorgden. De Heer Jezus was, zo lezen wij, bij hen gaan zitten. Hij luisterde en stelde vragen. En dan staat er geschreven: 'Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over Zijn verstand en Zijn antwoorden' (Lc.2:47). Hierbij is de volgorde van groot belang: zitten (een rustige positie innemen), luisteren (in plaats van praten) en vragen stellen. En dan vervolgens de onderwijzing geven waarbij Hij de aanwezigen verbaasd. Het gevolg van de lering van de Heer lezen we in Lucas 2:52: 'En Jezus

nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen'. Uit de wijze waarop de Heer hier voorgaat kunnen wij veel leren. Ook voor ons geldt de boodschap: 'Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'. Oftewel: Zijn wij er om schatten in het natuurlijke leven te vergaren of hebben wij een andere taak uit te oefenen? Ook wij dienen met de 'dingen van onze Vader' bezig te zijn. 'Ik en de Vader zijn Eén' leert de Heer (Jh.10:30) en daarmee is Zijn Vader dus ook onze Vader. De Heer Zelf leert ons (Mt.6:5-15) het 'Onze Vader' bidden. Het brengt ons wel bij de vraag wat dan 'die dingen Mijns Vaders', en dus ook onze Vader, zijn? De Heer is Zich bewust van de zaken die Hij moet verrichten. Dat geldt dus ook voor ons die in Zijn voetsporen wandelen. In Lucas 4 (vs. 18 en 19) lezen wat de Heer daarover Zelf zegt: 'De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft,

om aan armen het Evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren'. De goede, of blijde, boodschap moet dus gebracht worden omdat daarin verborgen ligt, dat degenen die gevangen zijn in het kwade verlost worden. Timotheüs noemt dit wel de strik van de duivel (1Tm.3:7, 2Tm.2:26). Bij degenen die het niet kunnen zien of begrijpen wil Hij het verstand openen en zicht geven op de betekenis hiervan, ziende op een toekomst van eeuwige gelukzaligheid. Dat deze boodschap voor allen geldt kunnen we afleiden uit een fragment dat aangeeft dat de Heer verder wil reizen (Lc.4:42): 'En toen het dag geworden was, vertrok Hij en ging naar een eenzame plaats. En de scharen zochten Hem en kwamen tot Hem en trachtten Hem tegen te houden, opdat Hij niet van hen zou heengaan'. We zien het voornemen van vertrek maar ook dat de Heer naar een eenzame plek ging. De eenzame plaats werd door de Heer vaker gebruikt om te bidden en zegen af te smeken. 'En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plaats en bad aldaar' is bijv. opgetekend in het Evangelie naar Marcus (Mc.1:35). Hij zonde af van het rumoer der aarde om Zich voor te bereiden op de volgende stap. Degenen die Hem de vraag stelden om te blij-

ven krijgen als antwoord: 'Maar Hij sprak tot hen: Ook aan de andere steden moet Ik het Evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigen, want daartoe ben Ik uitgezonden' (Lc.4:43). Hij verliet dus degenen die Hem al kenden en trok verder naar degenen aan wie het Evangelie nog verkondigd moest worden.

De boodschap voor de Zijnen

En zo zijn ook wij gezonden. Het achterliggende doel kunnen we ook in de Schrift lezen. De Heer Zelf spreekt: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven' (Jh.5:24). Weliswaar is nu alles nog ten dele, maar de Heer heeft ons talenten (Mt. 25:14-30) geschonken waarmee wij kunnen werken, al is het op bescheiden wijze. Wel is er ook een waarschuwend Woord: 'Gij slechte en luie slaaf, wist gij, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb en bijeenbreng van plaatsen, waar ik niet heb uitgestrooid?' (Mt.25:26). Hier mogen we uit afleiden dat de Heer van ons verwacht dat wij uitgaan en ons gedragen zoals Hij van ons vraagt. Bij twijfel, angst en onzekerheid, die niet vreemd is in een diep duistere wereld, mogen we opnieuw terugvallen op hetgeen de Schrift ons leert. We hoeven het namelijk niet zelf te doen. Lucas 12 (vers 12) leert ons: 'Want de Heilige Geest zal u op het eigen ogenblik leren, wat gij zeggen moet'. Die diep duistere wereld waar wij dagelijks

in leven en mee te maken hebben is vanzelf een lastige en soms bedreigende omgeving. 'Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen...' (Ex.23:2a) is juist in deze tijd van toepassing waar het kwade zo nadrukkelijk aanwezig is. Het is als in de tijden van Job: 'Maar tot God zeiden zij: Wijk verre van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust' Jb.21:14). Laten wij het kwaad 'verre' van ons houden al is het dicht bij ons. Want dat het in ons is leren we van Paulus in de brief aan de Romeinen: 'Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik. Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is' (Rm.7:19-23), maar hij leert ons ook de uitkomst, de weg naar behoud in de verzen 24 en 25: 'Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!'. Laten we hierdoor versterkt en bemoedigd doorgaan, met al onze beperkingen, en optrekken naar Zijn rijk van vrede, waarheid en gerechtigheid dat spoedig daar zal zijn!

R.C. Boekhout

Jaaroverzicht 2018

Gemeentelijke gebeurtenissen in 2018

Gemeente Amersfoort

02-09-2018	Heilige Verzegeling	Zr. M. Mostert - Van Kommer
02-09-2018	Heilige Verzegeling	Boyd Arion Lody en Chenoa Maritje Miranda Rosink zoon en dochter van zr. M. Mostert - Van Kommer
13-09-2018	Huwelijkszegen	Br. en zr. W.J. Jansen - Ausma (60 jaar)

Gemeente Amsterdam

09-03-2018	Heilige Waterdoop	Br. R. Schaink
27-04-2018	Overleden	Br. R. Schaink
10-06-2018	Heilige Verzegeling	Zr. A.W. Schaink (Jr.)
11-06-2018	Overleden	Br. J. Bottema

Gemeente Arnhem

26-03-2018	Overleden	Br. J. van Well
24-12-2018	Overleden	Zr. H.J.M.H. Blumink - Rijsemus

Gemeente Wageningen

07-01-2018	Heilige Verzegeling	Zr. C. Hendriks
16-09-2018	Huwelijkszegen	Br. en zr. G. Hendriksen - Hobé (60 jaar)
15-10-2018	Overleden	Zr. A.R. Pesch-Bonda
02-12-2018	Huwelijkszegen	Br. en zr. G. Bahre - De Boer (50 jaar)

Algemeen

02-04-2018	Heilige Verzegeling	Ontslapen zr. A. van Schaik
02-04-2018	Heilige Verzegeling	Ontslapen zr. S. barones van Haar van Zuylen
02-04-2018	Heilige Verzegeling	Ontslapen br. J.H. Biemond
02-04-2018	Heilige Verzegeling	Ontslapen br. J. Hendriks
02-04-2018	Heilige Verzegeling	Ontslapen br. T. De Kwaadsteniet
02-04-2018	Heilige Verzegeling	Een aantal ontslapen niet bij name genoemde personen: 'De velen die zich verzameld hebben in het schip'.

Kapel van de gemeente Groningen

De Erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem